

TT 135 De mènschen die gaot in het duuster

1 De mèn - schen die gaot in het duus - ter, die
woont in het laand van de dood, zij zult der een locht zien
stra - len; het he - mel - se mör - gen - rood.

- 1 De mènschen die gaot in het duuster,
die woont in het laand van de dood,
zij zult der een locht zien stralen;
het hemelse mörngenrood.
- 2 Zij zult der weer zingen van vreugde,
de bangheid en nood bint veurbij,
gien vijand marcheert deur de straoten,
en kinder die speelt daar weer vrij.
- 3 De stok die heur sleug is breuken,
gien mènsch wordt verbienderd, verdrukt.
Zij kriegt weer een tied van leven,
der is een begun van geluk!
- 4 Want der is een prinsien geboren,
met prachtige naomen is e kroond.
En hij is de vörst van de vrede,
de God die bij mènschen woont.
- 5 Hij brengt het leven op eerde
terecht in zien keuninkriek.
De mènschen die gaot in het duuster,
die wordt non de keuning te riek.

oorspr. tekst: H. Lam
melodie: W. ter Burg
umzet deur: J. Katerberg